

Ririro

Starac koji je činio da drveće cveta



Nekada davno pored reke živela su dva starca. Jedan je živio uzvodno, a drugi nizvodno. Zato su se zvali Uzvodno i Nizvodno. Velika razlika između dva suseda bila je u tome što je Uzvodno bio sebičan gadan čovek, a Nizvodno prijateljski raspoložen i velikodušan.

Jednog dana, obojica muškaraca stavili su zamku u reku. Prvo je sledećeg jutra nestrpljivi Uzvodno otišao da proveri zamku, ali je u njegovoj zamci bilo samo jedno manje deblo. Odmah je želeo da zna da li je njegov komšija isto prošao, ali na njegovo iznenađenje, zamka Nizvodnog bila je puna ribe! Uzvodno je brzo zamenio zamke sa svojim komšijom.

Kada je Nizvodno otišao da proveri svoju zamku, video je čudan ulov. Ali nije mu smetalo, jer sada nije morao da ide da cepa drva. Kada je pokušao da isecka veliki koren vrbe na manje komade, na njegovo iznenađenje samo se raspao. Još čudnije je da je iz njega iskočio mali pas!

Nizvodno i njegova žena su se dobro brinuli o psu. Iako su imali malo hrane, uvek su pola davali psu. Pas je ubrzo postao veliki i jak. Jednog jutra pas reče ljudskim glasom: „Oče, pridruži mi se danas u šumi. Zavežite mi korpu na leđima i možemo da idemo.“ Nizvodno je bio zapanjen, ali je poslušao psa i zajedno su otišli.



Starac se brzo umorio. Pas je to video i rekao: „Uvek si se tako dobro brinuo o meni, stavi stvari koje držiš u moju korpu i popni se. Mogu da te nosim.“ Starac se na trenutak opirao, ali je ubrzo pristao. Na putu su pas i Nizvodno delili hranu koju je on doneo. Nešto kasnije pas je stao. „Oče, ovde treba da kopaš!“, i čovek je počeo da kopa. Na svoje iznenađenje našao je lonac pun zlata! Presrećan je odneo blago kući, svojoj ženi.

Ubrzo nakon toga, njihov komšija Uzvodno je saznao za njihovu sreću. Pitao je da li može da pozajmi njihovog psa i dobri Nizvodno mu ga je dao. Ali Uzvodno je bio veoma zao prema psu.

Seo je na leđa psa bez pitanja i nije mu dao hranu. Dakle, umesto da ga odvede do lonca sa zlatom, pas je odveo Uzvodno do lonca sa đubretom. Uzvodno se toliko naljutio da je ubio psa.

Nizvodno i njegova žena su bili slomljeni i voljenom psu su napravili lep grob. Na grob su stavili granu vrbe da bi ga uvek mogli pronaći. Ali grana nije ostala grana, već je za godinu dana izrasla u lepo, veliko drvo.

Nizvodno je uživao sedeći ispod drveta. Jednog toplog jesenjeg dana iznenada je začuo glas svog psa iz drveta. "Odseci ovo drvo i pretvori ga u avan za pirinač." Starac je odmah poslušao. Imao bi lepu uspomenu po kojoj bi se sećao svog psa. Kada je avan bio gotov, dao ga je ženi. Stavila je malo pirinča i na njeno iznenađenje količina pirinča se udvostručila! Bilo je toliko pirinča da se prosipao na zemlju.

U tom trenutku je na vrata pokucala supruga Uzvodnog. Videla je pirinač i htela je da isproba magični avan. Odnela je avan kući i stavila pirinač u njega. Ali umesto da se udvostruči količina pirinča, počela je da dobija sve manje i manje. Ovo je Uzvodnog toliko razbesnelo, da je avan isekao na komade i spalio ga.

Kada je Nizvodno došao da uzme svoj avan, bio je šokiran kada je čuo šta su komšije uradile sa njegovom uspomenom. Pitao je da li su zadržali pepeo i odneo ga je kući. Dok je išao kući, nalet vetra je odneo deo pepela u baštu. I svuda gde je pepeo udario u drveće, drveće je počelo da cveta. „Moram ovo pokazati kralju!“, pomislio je. Kralj je bio poznat po svojoj ljubavi prema cvetovima trešnje. Ovo bi mu se sigurno svidelo!

U kraljevskom vrtu Nizvodno je naleteo na kralja. „Ja sam starac koji čini da drveće cveta“, rekao je. Kralj je bio nestrpljiv da se u to uveri. Nizvodno je bacio pepeo na



drveće i ono je zaista počelo da cveta! Kralj je mislio da je to tako lepo, pa je Nizvodnog nagradio lepom odećom.

Kada je Uzvodno čuo za ovo, ponovo je postao ljubomorani. Zato je uzeo malo pepela i doneo ga kraljici. „Ja sam čovek koji čini da drveće cveta“, rekao je. "U zamenu za lepu odeću, učiniću da ceo vrt procveta." Bacio je pepeo na drveće, ali se ništa nije dogodilo. Ono što se desilo jeste da je mali deo pepela oduvao u oko kraljice, koja je počela da plače od bolova. Odmah su dva velika čuvara uhapsila gadnog starca i bacila ga u zatvor, gde će ostati do kraja života.

